

גיליון ל"ח

חודש סיוון

תשפ"א

"תפילה באהבה" – הלימוד השבועי

וטהר ליבי שאזכה להתפלל

רבני בתי ספר צוותי חינוך תלמידים והורים יקרים,
יהי רצון שיתקבלו תפילותינו ברצון לפני שוכן מרומים!

הרב מאיר הילביץ

יום א – י"ט סיוון

תורתו ותפילתו של הרב שאול ישראלי זצ"ל

היום חל יום הזיכרון של מורנו ראש ישיבת מרכז הרב הגאון הרב שאול ישראלי. כשהגעתי לישיבה, זכיתי לפגוש אותו. תלמיד חכם מיוחד במינו. אתם יודעים, הוא ניסה לברוח מרוסיה. ברוסיה אי אפשר היה ללמוד תורה, היה קשה מאוד. גם ברוסיה הוא למד. הוא למד בבית המדרש של רבי יהושע רודנר, רבי יהושע צימבליסטה. בית כנסת 'שואבי מים' זה היה נקרא. הוא ניסה לברוח מרוסיה ולחצות את הגבול. הוא נתפס. אתם יודעים מה היה דינו של מי שנתפס אז? דינו היה קשה מאוד – עינויים. ולפעמים אפילו מיתה. מרן הרב קוק ממש התאמץ לדאוג לו 'לסרטיפיקט' – כך קראו אז לאישור עלייה לארץ ישראל. כך ניצל הרב ישראלי עם עוד שני חברים שנתפסו איתו, ובזכות הרב קוק הם שוחררו והגיעו לארץ ישראל. הרב נריה מספר שכשהם הגיעו לארץ ישראל, ישר הם עלו לירושלים לביתו של הרב קוק. הרב קוק קיבל אותם בריקודים, הם שרו: נאשה ברידה מלאנץ - 'האחים שלנו חברמנים'. כך שרו לכבודם.

הרב ישראלי נשאר בישיבתו של הרב קוק. הוא למד שם כמה שנים, לא הרבה, שלוש או ארבע שנים. אחר כך הוא כבר הלך ללמד בישיבה בנתניה, פרדס חנה. אחר כך הוא הלך להיות רבה של כפר הרא"ה. שם בנה הרב ישראלי קומה מיוחדת במינה. תמיד הוא היה שקדן גדול, תלמיד חכם גדול, מתמיד עצום, שקט וצנוע. אבל כשהוא הגיע לכפר הרא"ה, כפר הרא"ה היה מושב חקלאי, אז הוא נכנס לעומק עומק הסוגיות של מצוות התלויות בארץ. ובזה הפך הרב ישראלי לאחד הגדולים והמיוחדים בדיעת מצוות התלויות בארץ, בבירור סוגיות, בפסיקת הלכות. לאחר שנים של רבנות בכפר הרא"ה, נקרא הרב ישראלי להיות חבר בית הדין הגדול בירושלים. כשהרב ישראלי הגיע לירושלים, הרב צבי יהודה זכר צדיק לברכה ביקש ממנו לבוא ולהיות ראש ישיבת מרכז הרב. במשך שלושים ושש שנה היה הרב ישראלי ראש ישיבת מרכז הרב. לא גבוה, די נמוך, שקט, צנוע ופשוט. אבל השיעורים שלו, כל יום חמישי, בשש וחצי בדיוק עד שבע וחצי בדיוק. הרב ישראלי היה דייקן גדול לא רק בזמנים, גם בשמירה על סדרי הלימודים שלו. כל השנים שהרב ישראלי היה ראש ישיבת מרכז הרב, היה לומד כפי הסדר את המסכתות שהיו לומדים בישיבה, בשקידה עצומה, בהתמדה, בפשטות ובצניעות. השיעורים תמיד היו מסודרים, בנויים בצורה כל כך מסודרת וכל כך נעימה. מספרים שתפילה מיוחדת הייתה לרב ישראלי. יש כאלה שמתפללים עם הרבה רעש, ויש כאלה עם הרבה רוח, יש כאלה עם אש שמחממת את הלבבות. אבל אתם יודעים ילדים, לפעמים לא ברעש-ה', לא באש, גם לא ברוח, כי אם ב"קול דממה דקה". תפילתו של הרב ישראלי הייתה בקול דק, שקט ועדין, שנכנס היישר ללבבות. אני כבר לא זכיתי לשמוע את הרב ישראלי. כשהגעתי לישיבה הרב כבר היה מבוגר, היה לו קשה להתפלל בימים נוראים. אבל כך סיפרו לי הבחורים המבוגרים שהיו לפניי, שהם עוד זכו לשמוע את התפילה המיוחדת שלו. מהרב ישראלי למדתי דבר גדול: תורה היא אחת ההכנות הכי גדולות שיש לתפילה. כשאדם מלא בתורה, כשאדם הוא כזה תלמיד חכם גדול, יודע את האמת בצורה כל כך שלמה שלה, הוא גם יודע איך להתפלל, הוא יודע מה לבקש. כשמגיע יום הזיכרון של הרב ישראלי, אנחנו מתגעגעים לגדלות העצומה שלו בתורה, לגאונות שלו במידות, ולעדינות המיוחדת שבה הוא התפלל ובה הוא הנהיג את ישיבת מרכז הרב במשך 36 שנה, לצדו של הרב הראשי הרב אברהם אלקנה כהנא שפירא. יהי זכרו ברוך!

אבי רט

יום ב - כ' סיוון

תפילין בשדה הקרב (לזכר חללי קרב סולטאן יעקוב שהחל בכל' בסיוון תשמ"ב)

בימים רגילים של שגרה, של חיים בבית, של לימודים רגילים, אנחנו מתפללים שלוש תפילות ביום, אבל לא תמיד מרגישים את העומק ואת הכוח ואת העוצמה ואת הצורך שבתפילה. אבל שלושה ימים כשהיינו בתוך הטנקים במלחמת לבנון הראשונה, 1982 - תשמ"ב, בקרב הקשה ב"סולטן יעקב", אנחנו, אנשי הצוות, הרגשנו היטב בשעות הקשות ביותר, כמה כוח נותנת לנו התפילה. הרגשנו, למשל, איך כל אחד מאיתנו שיושב בתוך הטנק, מבקש להיות מחובר אל התפילין שלו. זה היה מרתק לראות שגם כשאספנו פצועים בשטח שקפצו מטנקים בוערים, הם לא ויתרו ולקחו איתם את התפילין - קשורות לרגל, בתוך הכיס, בתוך חגורה, בתוך כל מיני תרמילים. מצאנו פצועים שאין איתם נשק אבל יש איתם את התפילין. ואנחנו בעצמנו, אני זוכר בטנק שלי, היו לי תפילין כמו לכולנו, הנחתי תפילין של יד אבל לא יכולתי להניח תפילין של ראש בגלל שעל הראש הייתה קסדה שכיסתה את כל הראש, קסדת שריונאים. זה הפריע לי מאוד, ושאלתי את החברים לצוות, שהיו כולם בחורים בישיבת הסדר, חברים שלנו, היינו אז בני 22-23: "האם אפשר להניח רק תפילין של יד, גם אם אין אפשרות להניח תפילין של ראש?", כי הצורך והרצון להתחבר לתפילין היה כל-כך חזק. כולם אמרו לי: "בוודאי שכן. אם אי אפשר להניח תפילין של ראש, אם אדם פצוע או יש לו משהו בראש, אז מניח לפחות תפילין של יד", והנחת התפילין בתוך הטנק, בתוך הצוות נתנה לנו כוח גם בשעות הקשות. ופצועים שקפצו מטנק לקחו איתם את התפילין. וכשיצאנו מהטנק אחרי שלושה ימים של לחימה מכוסים באבק, בפיח, בעשן ובדם, הרגשנו כמו אדם ששהה בתוך המים הרבה זמן והוא מחפש לנשום אוויר, להתחבר לחמצן. אני זוכר שכשפתחתי את התא של הטנק, הוצאתי ראש החוצה, לקחתי אוויר כאילו שהוציאו אותי מתוך מים עמוקים, וכמו שאדם נושם אוויר אחרי שהוא היה במקום ללא אוויר, דבר ראשון שרציתי לעשות, הראשון, אחרי שפתחתי את הטנק, היה להניח תפילין ולהתפלל. זה היה יום שישי בצהריים, התפילין היו עליי כמו על רבים מחבריי, הוצאתי את התפילין, הנחתי אותן והרגשתי כאילו שאני מתחבר לצינור חמצן, למקור החיות. הנה, אני יכול לנשום סוף סוף אוויר, שלא יהיה מצב שיעבור עליי יום אחד בלי תפילין, בלי חיבור. מיד התקבצו סביבי וסביב אחרים חיילים נוספים, דתיים ושאנים דתיים, וכולם רק רצו לגעת או להניח תפילין ולהתחבר אל התפילה כדי להודות, כדי להבין, כדי לקבל את הכוחות שהיינו כל-כך זקוקים להם אחרי המשבר הגדול והקרב הגדול שחוונו.

אכן, ביום-יום לא תמיד אנחנו מרגישים את העוצמה שבתפילה, ואת הצורך שבתפילה, ואת העניין הזה של להתחבר לקדוש ברוך הוא ולדבר אליו. אבל לפעמים, ואני לא מאחל לאף אחד שיגיע לזה, אבל אם אנחנו מגיעים לזה שאתה יושב בתוך הטנק יומיים-שלושה, ונלחם יום ולילה על חיך, כבר אתה מרגיש שאתה רוצה להתחבר אל מקור הכוח, כמו להכניס את התקע לשקע. ומקור הכוח שחיבר את כולנו הייתה האמונה והתפילין, והתפילה והידיעה שה' לא יעזוב אותנו, "כי לא יטש ה' עמו (וחייליו) וְנִחַלְתוּ לֹא יִעָזֵב". ברוך ה' יצאנו בשלום, אנחנו והתפילין שעלינו, מתוך הידיעה הגדולה שברוך ה' שמעו, נשמעו, ובעזרת ה' ישמעו כל תפילותינו ברצון. אותם שלושה ימים של לחימה קשה בתוך הטנק, לא יישכחו מאיתנו לעולם. אבל באותה מידה גם לא יישכחו מאיתנו אותן שעות שבהם הרגשנו את הצורך הגדול להילחם עם התפילין "כי הוא הִנֵּתָן לָךְ כֹּחַ לַעֲשׂוֹת כִּלְיָ".

הרב אלעד לסרי

יום ג – כ"א סיוון

לצעירים

רבי עקיבא איגר והעופ (הצגה)

לחצו כאן

הרב איתי אהרון

יום ג – כ"א סיוון

לבוגרים

אשרי יושבי ביתך (חלק ב')

איזו זכות יש לנו ללמוד ולהתקדש לקראת התפילה, להגיע לתפילה מוכנים, בשמחה ובאהבה. אנחנו נמצאים בלימוד שלנו בפסוקי דזמרא, בפרק קמ"ה, פרק הפותח ב'תהלה לך' וקרוי בפי כל "אשרי יושבי ביתך". למדנו בלימוד הקודם שהפרק הזה הוא מיוחד שאומרים אותו שלוש פעמים ביום, והייחודיות שלו זה שהוא מסודר לפי האלף-בית. היום נלמד על ייחודיות נוספת בפרק. נשאל שאלה: אנחנו יודעים שאנחנו פותחים את היום שלנו ב"מוֹדָה אֲנִי לְפָנֶיךָ". אחרי שאנחנו אוכלים מודים אנחנו לקדוש ברוך הוא. האם רק אנחנו מודים לקדוש ברוך הוא? מה עם שאר הבריות? אז סיימנו פעם שעברה בפסוק ט' המתחיל באות ט': "טוב ה' לָלֵל", ואנחנו מתחילים את האות י', "יודוך ה' כָּל מַעֲשֶׂיךָ וְחַסְדֶּיךָ יִבְרָכֶנָּה". "יודוך ה' כָּל מַעֲשֶׂיךָ", כל מעשיו של הקדוש ברוך הוא, שזה בעצם אומר כל העולם, כי כל העולם הוא מעשה ידיו, כולם מודים לקדוש ברוך הוא. אם לדוגמא אנחנו אוכלים ביסקוויט ונפל פירור מהביסקוויט שאכלנו על הרצפה, ובדיוק באותו זמן עברה נמלה וראתה את הפירור הזה, מיד היא אומרת לקדוש ברוך הוא 'תודה. תודה שהבאת את הפירור עד לפה ואני לא צריכה ללכת ולחפש את הפירור'. "יודוך ה' כָּל מַעֲשֶׂיךָ", אבל חסידך, אנחנו, בניו ובנותיו של הקדוש ברוך הוא, אנחנו לא רק מודים, אנחנו לא רק אומרים תודה, אלא "וְחַסְדֶּיךָ יִבְרָכֶנָּה". מה זה יברכך? נראה את המשך הפסוקים, ושימו לב לפעולות שכתובות בפסוקים: "כְּבוֹד מַלְכוּתְךָ יֵאֱמְרוּ וְגִבּוֹרָתְךָ יִדְבְּרוּ, לְהוֹדִיעַ לְבָנֵי הָאָדָם גְּבוּרָתְךָ וְכְבוֹד הַדֵּר מַלְכוּתְךָ". חסידים לא רק אומרים תודה, אלא הם אומרים, הם מדברים, הם מודיעים לכולם את גדולתו של הקדוש ברוך הוא. "מַלְכוּתְךָ מַלְכוּת כָּל עֲלָמִים וּמִמְשַׁלְתְּךָ בְּכָל דּוֹר וָדוֹר". כל הזמן, כל ההיסטוריה, הקדוש ברוך הוא לא רק דואג לדברים העליונים, אלא הוא סומך את הנופלים. גם אדם שקשה לו, אדם שצריך עזרה, הקדוש ברוך הוא "סוֹמֵךְ ה' לְכָל הַנִּפְלִים וְזוֹקֵף לְכָל הַכְּפוּפִים", לכל מי שצריך שיגביהו אותו, שקצת יתנו לו בטחון, הוא זוקף אותו. ועכשיו אנחנו מגיעים אל שני הפסוקים הייחודיים והמיוחדים של הפרק הזה: "עֵינֵי כָל אֱלֹהִים יִשְׁבְּרוּ", 'ישברו' זה הכוונה יקוו, מייחלים, למי? אל הקדוש ברוך הוא, "עֵינֵי כָל אֱלֹהִים". "וְאַתָּה נֹתֵן לָהֶם אֶת אֲכָלָם בְּעֵתוֹ", אתה נותן את הצורך שלהם, את האוכל שלהם, בעיתו, בזמן. וזה הפסוק שכתוב בהלכה, שאם אדם לא כיוון ולא אמר, לא כיוון כשהוא אומר את זה, את הפירוש שלו, צריך לחזור ולומר את זה שוב. "פֹּתַח אֶת יָדְךָ, הקדוש ברוך הוא פותח את ידיו "וּמַשְׁבִּיעַ לְכָל חַי" ונותן לכולנו אוכל וחיים כל הזמן, ומה הוא נותן לנו? "מַשְׁבִּיעַ לְכָל חַי רְצוֹן", כל חי וחי הוא נותן לו את רצונו, את צורכו. הפסוק הזה כזה חשוב, ואנחנו מנסים לכוון בו כך שעם ישראל נוהג להרים את הידיים כלפי מעלה, ולהגיד "פֹּתַח אֶת יָדְךָ וּמַשְׁבִּיעַ לְכָל חַי רְצוֹן". שנזכה בעזרת ה' להתפלל באהבה, ולבקש מהקדוש ברוך הוא, והוא יפתח לנו את ידיו ויתן לנו כל רצוננו.

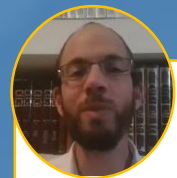
הרב נעם הלוי

יום ד - כ"ב סיוון

מדוע אין חזרת הש"ץ בתפילת ערבית?

לחצו כאן

הרב יהודה רוזנבאום

יום ד - כ"ב סיוון

לבוגרים

אשרי יושבי ביתך (חלק ג)

היום אנחנו מגיעים לחלק האחרון של "אשרי יושבי ביתך".
אנו פותחים באות צ': "צדיק ה' בכל דרכיו וחסיד בכל מעשיו" - הקדוש ברוך הוא, כל מה שהוא עושה איתנו, הוא עושה איתנו בצדק. אבל לא רק לפי מידת הדין הקדוש ברוך הוא עושה איתנו - "וְחִסְדֵּיךָ בְּכָל מַעֲשֶׂיךָ", הוא משפיע עלינו בחסד גדול. המון המון המון טוב, הרבה מעבר למה שאנחנו היינו יכולים לקבל על פי מידת הדין, כי הקדוש ברוך הוא רק מחכה שנתפלל אליו, שנקרא אליו, "קרוב ה' לכל קראיו לכל אשר יקראהו באמת" - כל מי שיקרא לקדוש ברוך הוא, איפה שהוא נמצא, מעומק הלב, הקדוש ברוך הוא שומע. שלא נתבלבל, שלא בטעות בתפילה נבוא ונחשוב על משחק כדורגל, או נחשוב על מה שקרה לנו בדרך לבית הספר, ואז נבוא ונגיד את המילים של התפילה, לא. "לכל אשר יקראהו באמת", צריך שהלב שלנו והפה שלנו יהיו שווים, שנחשוב על התפילה, שנתרכז בתפילה.
וכשזה ככה - "רצון יראיו יעשה ואת שונעתם ישמע ויושיעם" - הקדוש ברוך הוא יעשה את רצוננו בעזרת ה'. מי שירא ה' - "רצון יראיו יעשה", "ואת שונעתם" - את תפילתם, "ישמע ויושיעם", מה שהם צריכים ישועה, הקדוש ברוך הוא יושיע אותם.

אחר כך אנחנו אומרים: "שומר ה' את כל אהביו ואת כל הרשעים ישמיד" - יש שכר ועונש בעולם, ומי שעושה טוב - הקדוש ברוך הוא משפיע עליו שפע של טוב. ומי שהוא עושה רע בעולם, הקדוש ברוך הוא עתיד להיפרע ממנו.
"תהלת ה' ידבר פי ויברך כל בשר שם קדשו לעולם ועד" - כשאנחנו רואים את כל הטוב שהקדוש ברוך הוא עושה איתנו, את כל השפע שהוא משפיע עלינו גם כשלא תמיד מגיע לנו, ואנחנו רואים שהקדוש ברוך הוא גם עושה דין ברשעים, זה ממלא אותנו להגיד ולשבח ולפאר את שם ה' בעולם.

אחר כך אנחנו מוסיפים פסוק אחד מפרק קט"ו בתהילים, זה פרק שאנחנו אומרים אותו בתפילת 'הלל': "ואנחנו נברך יְהוָה מְעַתָּה וְעַד עוֹלָם הַלְלוּ יְהוָה" - אנחנו מברכים את הקדוש ברוך הוא. שאנחנו זוכים להיות בניו, שאנחנו זוכים להתפלל אליו, שאנחנו זוכים לראות את כל הטוב שהקדוש ברוך הוא עושה בעולמו. ועל ידי זה אנחנו גם מתעלים, אנחנו מתרוממים, ואנחנו מתמלאים בביטחון שהקדוש ברוך הוא אוהב אותנו, רוצה בנו ורוצה בתפילתנו.

יום ה - כ"ג סיוון

הרה"ג מרדכי אליהו זצ"ל
הראשון לציון, הרב הראשי לישראל

לקראת יום פטירתו של הרב אליהו זצ"ל - כ"ה סיוון

חז"ל אומרים שלעולם יהיה אדם זהיר בתפילת מנחה, שהרי אליהו הנביא לא נענה אלא בתפילת מנחה. שנאמר "וַיְהִי בַעֲלוֹת הַמִּנְחָה... וַיֹּאמֶר (אליהו)... עֲנֵנִי ה' עֲנֵנִי". זאת אומרת, אמרו המפרשים כך: שחרית - נוח לאדם להתפלל, קם בבוקר הולך להתפלל, ערבית - זמנה כל הלילה, יש זמן, ובלילה אדם לא עובד ולא עוסק, אז יש לו זמן. מנחה - בעיה. מנחה זה באמצע היום, זה "מפריע" לאדם, מפריע במרכאות. אומרים לאדם: מה זה מפריע לך? אתה רוצה פרנסה? פרנסה מאיתו יתברך שמו ויתעלה. מה זה מפריע לך? אם אתה חושב שאם אתה תתפלל מנחה אז תפסיד, אתה באמת תפסיד. אבל אם אדם יהיה בטוח שכשאני מתפלל מנחה, אני מקיים את מצוות הבורא יתברך שמו ויתעלה, וברכה מאיתו יתברך, אז זהו דבר חשוב מאוד. היה ידוע פה בשכונה שלנו, היה יהודי בשם פוליטי, רבנו פוליטי. הוא היה אחד מהמייסדים של ישיבת פורת יוסף החדשה. הוא היה גר בשכונה והיה מתפלל בבית הכנסת 'אוהל משה'. הוא היה סוחר גדול, ותמיד היה מקפיד להתפלל מנחה בציבור. יום אחד בא אליו סוחר גדול, אמר לו: 'אני רוצה לקנות', אמר לו: 'אדוני, אני סוחר ואני הולך להתפלל מנחה'. אמר לו: 'אני אקנה ממך אחר' אמר לו: 'תקנה ממקום אחר'. אמר לו פעם שנייה: 'אני לא אקנה ממך!' אמר לו: 'אל תקנה ממני'. אומר: 'הלכתי להתפלל מנחה וחזרתי ופתחתי את החנות אחרי מנחה, ואני רואה שהסוחר הערבי, הגוי הזה עומד. 'מה יש לך?' אומר: 'הסחורה של השני לא טובה'. אומר פוליטי: 'אני והשכן קנינו יחד אותה סחורה, אבל מה, מאיתו יתברך שמו ויתעלה. זאת אומרת, אף על פי שזה זמן קשה, לעולם יהיה אדם זהיר בתפילת מנחה, זה דבר חשוב מאוד.

יום ו - כ"ד סיוון

מרים פרץ

תפילה מהלב

היום אנחנו נעסוק באחד מפרקי התהילים שידוע בשם 'אֲשֶׁרִי יוֹשְׁבֵי בֵיתְךָ', שאחד התנאים אמר עליו שמי שאומר אותו שלוש פעמים ביום - מובטח לו שהוא בן העולם הבא. הפרק הזה עוסק בהשגחת הקדוש ברוך הוא על העולם. אנחנו בדקות הקרובות ננסה להבין טוב את המשמעויות של הפסוקים שמופיעים בפרק הזה.

'אֲשֶׁרִי יוֹשְׁבֵי בֵיתְךָ עוֹד יִהְיֶה לְךָ סֵלָה' - מי הם אותם האנשים המאושרים? אלה שיושבים בבית שלך, אלה שתמיד גם אם הולכים בדרך, גם אם נמצאים במקום אחר, הראש שלהם נמצא בבית שלך, 'שְׁבִתִי בְּבֵית ה' כָּל יְמֵי חַיִּי'. אנשים שיש להם שאיפה לקודש, גם בחיי היומיום וגם בשבתות וגם בימים אחרים, הם 'יוֹשְׁבֵי בֵיתְךָ' והם תמיד מאמינים ומודים לקדוש ברוך הוא ומספרים על הגדלות שלו ועל הפאר שלו. 'אֲשֶׁרִי הָעַם שְׁכָכָה לוֹ, אֲשֶׁרִי הָעַם שֶׁה' אֱלֹקָיו' - 'אֲשֶׁרִי הָעַם שְׁכָכָה לוֹ', שזהו המצב שלו, אשרי העם שמי שמנהיג אותו זה הקדוש ברוך הוא, ולא כל מיני תופעות חולפות, כל מיני כוחות משתנים, אלא רק הקדוש ברוך הוא. 'בְּכָל יוֹם אֶבְרָכְךָ וְאֶהְלֶלָה שְׁמֶךָ לְעוֹלָם וָעֶד' - השאיפה של דוד המלך שמלמד אותנו איך אנחנו צריכים להיות, זה הרצון שלנו בכל יום לברך את הקדוש ברוך הוא ולהלל את שמו לעולם. למה אנחנו רוצים להלל אותו? כי מה הוא? - גדול, 'גָּדוֹל ה' וּמְהֵלֵל מְאֹד וְלִגְדֻלָּתוֹ אֵין חֶקֶר' - הקדוש ברוך הוא גדול, הוא אין סופי, ואת הגדלות שלו - אי אפשר למדוד אותה, אי אפשר לחקור אותה. היא כולם מלאה שלמות, היא לא נתפסת במוח האנושי שלנו.

ולכן דור לדור יעביר את המסר הזה הלאה, 'דֹּר לְדֹר יִשְׁבַּח מַעֲשֵׂיךָ וּגְבוּרָתֶיךָ יְיָדֹו' - דור יעביר לדור, אבות יספרו לבנים, על הגבורות, על כל הפלא, על הגדלות של הקדוש ברוך הוא, איך הוא מנהיג את עולמו בצורה מופלאה.

'הַדָּר כְּבוֹד הוֹדָךְ וְדִבְרֵי נִפְלְאוֹתֶיךָ אֲשִׁיחָה' - דיברנו על הגדולה, דיברנו על הגבורה, ויש גם הרבה יופי. אנחנו יודעים שאנחנו נמצאים בעולם מאוד מאוד יפה, ולכן 'הַדָּר כְּבוֹד הוֹדָךְ וְדִבְרֵי נִפְלְאוֹתֶיךָ אֲשִׁיחָה' - אני משוחח בפלאים. אפשר להסתכל על הבריאה ולהתפלא אפילו מהייצור הכי קטן ומהדברים הכי גדולים. הכל כל כך מלא פלא. אז ישנה גדלות וישנה גבורה וישנו יופי ויש הרבה טוב. 'וְעֲזֹז נִרְאִיתִיךָ יֹאמְרוּ וְגִדְלוֹתֶךָ אֶסְפְּרָנָה' - אנחנו מספרים על העוצמה שקיימת בעולם. 'עֲזֹז נִרְאִיתִיךָ יֹאמְרוּ וְגִדְלוֹתֶךָ אֶסְפְּרָנָה' - והעוצמה הזאת היא לא עוצמה מכלה, עוצמה הרסנית, אלא להיפך, עוצמה טובה. ולכן הפסוק הבא אומר: 'זָכָר רַב טוֹבָךָ יִבְיְעוּ וְצִדְקָתְךָ יִרְנְנוּ' - העוצמה האלקית נועדה לעשות טוב ולהראות צדק בעולם.